

STAATSBLAD VAN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

485 WET van 10 december 1964, houdende regelen inzake overheidsuitkeringen aan werkloze werknemers (Wet Werkloosheidsvoorziening).

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is het Buitengewoon Besluit Werklozenzorg (*Stb.* 1944, E 79), waarop steunt de Sociale Voorziening (*Stert.* 1955, 77), in te trekken en in verband hiermede bij de wet regelen te stellen inzake uitkeringen aan werkloze werknemers;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde wordt verstaan onder:

- a. Onze Minister: Onze Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid;
- b. gemeentebestuur: burgemeester en wethouders;
- c. rijksconsulent: de rijksconsulent voor complementaire sociale voorzieningen, bedoeld in artikel 37;
- d. arbeidsbureau: het gewestelijk arbeidsbureau, bedoeld in artikel 3 van de Arbeidsbemiddelingswet 1930;
- e. centrale commissie: de commissie, bedoeld in artikel 6;
- f. commissie: de commissie, bedoeld in artikel 7.

Artikel 2. 1. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde wordt verstaan onder werknemer: degene die voor zijn deelneming aan het arbeidsproces geheel of gedeeltelijk is aangewezen op het verrichten van arbeid in een dienstbetrekking.

2. Onze Minister kan, de centrale commissie gehoord, nadere regelen stellen voor het vaststellen van gevallen, waarin een persoon al dan niet wordt geacht voor zijn deelneming aan het arbeidsproces geheel of gedeeltelijk op het verrichten van arbeid in een dienstbetrekking te zijn aangewezen.

Artikel 3. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde wordt:

- a. onder dienstbetrekking mede verstaan een dienstverband ingevolge een door Onze Minister aangewezen sociale werkvoorzieningsregeling;
- b. met dienstbetrekking gelijkgesteld een arbeidsverhouding als bedoeld in artikel 3 van de Werkloosheidswet.

Artikel 4. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde wordt als woonplaats van de werknemer aangemerkt zijn woonstede of, indien en zolang hij geen woonstede heeft, de plaats waar hij verblijft.

Artikel 5. 1. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde wordt verstaan onder dagloon:

a. het loon, dat de werknemer gemiddeld per dag in dienstbetrekking zou kunnen verdienen, indien hij werkzaam zou zijn in het beroep, dat hij gewoonlijk uitoefende, voordat hij werkloos werd, of, indien zodanig loon niet kan worden vastgesteld,

b. het loon, dat de werknemer gemiddeld per dag in dienstbetrekking zou kunnen verdienen met arbeid overeenkomstig zijn krachten en bekwaamheid.

2. Indien de normale werkweek in het beroep of de arbeid, bedoeld in het vorige lid, vijf dagen omvat en het dagloon meer bedraagt dan het krachtens het eerste lid van artikel 9 van de Coördinatiewet Sociale Verzekering bepaalde bedrag, vermenigvuldigd met 6/5, komt het meerdere bij de berekening van de uitkering niet in aanmerking. Onze Minister stelt, de centrale commissie gehoord, regelen van gelijke strekking met betrekking tot gevallen, waarin de normale werkweek meer of minder dan vijf dagen omvat.

3. Omtrent het in de vorige leden bepaalde kunnen door Onze Minister, de centrale commissie gehoord,

- a. nadere regelen worden gesteld;
- b. voor bijzondere gevallen regelen worden gesteld, waarbij van de vorige leden kan worden afgeweken.

HOOFDSTUK II

Organen van advies

Artikel 6. Een commissie, als bedoeld in artikel 43 van de Wet op de Bedrijfsorganisatie, dient Onze Minister van advies omtrent onderwerpen, welke verband houden met deze wet.

Artikel 7. 1. Het gemeentebestuur stelt een commissie in, genaamd Commissie Werkloosheidsvoorziening, welke tot taak heeft dit bestuur desgevraagd of uit eigen beweging van advies te dienen omtrent onderwerpen, welke verband houden met de uitvoering van deze wet.

2. Het gemeentebestuur benoemt tot leden van deze commissie:

- a. een vertegenwoordiger van het gemeentebestuur, die als voorzitter optreedt;
- b. drie personen, op voordracht van de door Onze Minister aan te wijzen algemeen erkende centrale organisaties van werknemers;

c. de rijksconsulent, in wiens ambtsgebied de gemeente is gelegen, of een door hem uit de hem toegevoegde ambtenaren voorgedragen persoon;

d. de directeur van het arbeidsbureau, in welks gebied de gemeente is gelegen, of een door hem voorgedragen ambtenaar van dit bureau.

3. Het gemeentebestuur benoemt voor elk lid een plaatsvervanger. Het in het vorige lid bepaalde is hierbij van overeenkomstige toepassing.

4. Het gemeentebestuur benoemt een secretaris van de commissie.

5. Mits de commissie hiermede instemt, kan het gemeentebestuur een of meer uit de commissie gevormde subcommissies belasten met taken van de commissie.

6. Het gemeentebestuur stelt, de commissie gehoord, regelen omtrent de werkwijze van de commissie en haar subcommissies.

Artikel 8. Onze Minister stelt regelen inzake de toekenning door het gemeentebestuur van vacatiegelden en van vergoedingen voor reis- en verblijfkosten aan leden van de commissie.

HOOFDSTUK III

De uitkering

§ 1. Het recht op uitkering

Artikel 9. 1. De werknemer, die gedurende een aaneengesloten periode van ten minste zes weken dan wel binnen een tijdvak van 12 maanden op ten minste 78 dagen inkomsten in verband met een dienstbetrekking heeft genoten, waaronder begrepen inkomsten wegens loonderving, anders dan ingevolge dit artikel, heeft in geval van daarop aansluitende gehele of gedeeltelijke werkloosheid recht op uitkering. Wachtdagen ingevolge een sociale verzekeringswet, alsmede dagen, waarop een werknemer zijn militaire dienstplicht of vervangende dienst heeft vervuld, worden voor de toepassing van het in de vorige volzin bepaalde gelijkgesteld met dagen, waarover inkomsten in verband met een dienstbetrekking zijn genoten.

2. Onze Minister stelt, de centrale commissie gehoord, regelen inzake het recht op uitkering bij werkloosheid van werknemers, die slechts gedeeltelijk op arbeid in dienstbetrekking zijn aangewezen, welke regelen van het vorige lid kunnen afwijken.

3. Het hebben van een dienstverband ingevolge een door Onze Minister aangewezen sociale werkvoorzieningsregeling of volgen van een door het arbeidsbureau aangewezen vakopleiding geeft hetzelfde recht op uitkering als werkloosheid.

4. Indien een ingevolge de vorige leden geldend recht op uitkering vóór het in artikel 19 bedoelde tijdstip is geëindigd, doch vervolgens de omstandigheden, die tot dat eindigen hebben geleid of zouden hebben geleid, hebben opgehouden te bestaan zonder dat ingevolge de vorige leden een nieuw recht op uitkering is ontstaan, herleeft het eerstbedoelde recht.

5. Onze Minister stelt, de centrale commissie gehoord, regelen waarbij, ingeval de normale werkweek minder dan zes dagen omvat, van het in het eerste lid genoemde aantal dagen wordt afgeweken.

Artikel 10. 1. Eveneens heeft recht op uitkering de werknemer, die ten gevolge van vorst, sneeuwval, hoog water of daarmee gelijk te stellen buitengewone natuurlijke omstandigheden geheel of gedeeltelijk werkloos is.

2. Artikel 9, tweede en derde lid, is van overeenkomstige toepassing.

3. Zolang de werknemer recht op uitkering aan de vorige leden ontleent, heeft hij geen recht op uitkering ingevolge artikel 9.

Artikel 11. Voor de toepassing van de artikelen 9 en 10 wordt de werknemer, aan wie de gelegenheid ontbreekt tot het verrichten van werkzaamheden van bijkomstige aard, niet uit dien hoofde als werkloos aangemerkt.

Artikel 12. Het recht op uitkering bestaat tegenover de gemeente, waar de werknemer zijn woonplaats heeft.

Artikel 13. 1. Geen recht op uitkering heeft de werknemer die:

a. blijvend ongeschikt is tot het verrichten van arbeid;

b. in het genot is van ziekgeld ingevolge de Ziektewet of van een uitkering bij ziekte ingevolge een regeling, welke geldt voor personen, die op grond van het bepaalde in de artikelen 20 of 21 der Ziektewet of de artikelen 1a of 1b van het Koninklijk besluit van 28 januari 1931 (*Stb.* 24) niet ingevolge die wet verzekerd zijn, dan wel van een uitkering als bedoeld in artikel 415 van het Wetboek van Koophandel;

c. in het genot is van een tijdelijke uitkering of een rente of uitkering in verband met gehele ongeschiktheid tot werken ingevolge een der ongevallenwetten;

d. in het genot is van een uitkering ingevolge de Werkloosheidswet, een in de plaats daarvan geldende publiekrechtelijke

regeling, een regeling als bedoeld in artikel 4, eerste lid, onder *b*, van genoemde wet dan wel een regeling, ten aanzien waarvan Onze Minister een verklaring als bedoeld in artikel 4, eerste lid, onder *c*, van die wet heeft afgegeven;

e. een of meer wachtdagen ingevolge een sociale verzekeringswet doormaakt;

f. recht heeft op onverminderde doorbetaling van zijn loon;

g. werkloos is ten gevolge van werkstaking of uitsluiting;

h. vakantie geniet;

i. zijn militaire dienstplicht of vervangende dienst vervult;

j. rechs van zijn vrijheid is beroofd;

k. de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt;

l. gehuwde vrouw zijnde, niet ingevolge door Onze Minister, de centrale commissie gehoord, te stellen regelen als kostwinster wordt aangemerkt noch duurzaam gescheiden van haar echtgenoot leeft;

m. zijn woonplaats buiten Nederland heeft;

n. vreemdeling is, tenzij hij gedurende ten minste negen achtereenvolgende weken, aan zijn werkloosheid onmiddellijk voorafgaande, op niet onrechtmatige wijze in Nederland verblijf heeft gehouden.

2. Het eerste lid, onder *b* tot en met *e*, vindt geen toepassing ten aanzien van de werknemer, die een dienstverband heeft ingevolge een door Onze Minister aangewezen sociale werkvoorzieningsregeling of een door het arbeidsbureau aangewezen vakopleiding volgt.

3. Onze Minister kan voor gevallen, waarin toepassing van het eerste lid tot onbillijkheden zou leiden, zo nodig onder het stellen van voorschriften of beperkingen, bepalen, dat genoemd lid ten aanzien van een werknemer of een groep van werknemers geen toepassing vindt.

Artikel 14. 1. Het gemeentebestuur verlaagt, de commissie gehoord, voor een bepaalde tijd het krachtens artikel 16, eerste lid, voor de werknemer geldende percentage van het dagloon of sluit, de commissie gehoord, de werknemer voor een bepaalde tijd van het recht op uitkering uit, indien hij:

a. niet voldoet aan de hem bij of krachtens deze wet opgelegde verplichtingen;

b. de door of vanwege het gemeentebestuur in verband met de uitvoering van deze wet gevraagde inlichtingen niet verstrekt dan wel onjuist of onvolledig verstrekt;

c. zich niet als werkzoekende bij het arbeidsbureau heeft doen inschrijven en ingeschreven doet blijven, tenzij hij hiervan is vrijgesteld ingevolge door Onze Minister, de centrale commissie gehoord, te stellen regelen;

d. nalaat te voldoen aan een oproeping van het gemeentebestuur of van het arbeidsbureau om in verband met de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde op een aangegeven plaats en tijd te verschijnen;

e. niet medewerkt aan een voor hem gewenst onderzoek naar zijn arbeidsgeschiktheid door een medicus, beroepskeuzeadviseur of psycholoog;

f. in geval van arbeidsongeschiktheid niet binnen redelijke termijn geneeskundige hulp inroept en niet zich gedurende zijn arbeidsongeschiktheid onder behandeling blijft stellen, of de voorschriften van de behandelende geneeskundige niet opvolgt;

g. door eigen toedoen zijn arbeid niet heeft behouden;

h. nalaat passende arbeid te aanvaarden in een andere dienstbetrekking dan bedoeld in artikel 3 onder *a*;

i. niet deelneemt aan een voor hem gewenste opleiding of scholing, of bij het deelnemen daaraan onvoldoende medewerkt tot het bereiken van een gunstig resultaat;

j. een voor hem gewenst dienstverband ingevolge een door Onze Minister aangewezen sociale werkvoorzieningsregeling afwijst;

k. blijkens een andere dan een der hiervoor in dit lid genoemde omstandigheden niet onvrijwillig werkloos is;

1. door eigen toedoen geen uitkering ingevolge een der regelingen, bedoeld in artikel 13, eerste lid, onder *b*, *c* of *d*, geniet.

2. Het eerste lid is niet van toepassing, indien de werknemer van een gedraging als daar bedoeld redelijkerwijs geen verwijt kan worden gemaakt.

3. Het gemeentebestuur kan, de commissie gehoord, de aanvankelijk vastgestelde periode van verlaging van het percentage van het dagloon of van uitsluiting van het recht op uitkering bekorten.

§ 2. Bedrag en duur van de uitkering

Artikel 15. Uitkering wordt genoten over elke dag waarop de werknemer, ware hij niet werkloos, arbeid zou hebben verricht of waarop hij, in de gevallen bedoeld in de artikelen 9, derde lid, en 10, tweede lid, arbeid verricht in een dienstverband ingevolge een door Onze Minister aangewezen sociale werkvoorzieningsregeling dan wel een door het arbeidsbureau aangewezen vakopleiding volgt.

Artikel 16. De uitkering bedraagt per dag 75% van het dagloon.

Artikel 17. 1. Op de uitkering wordt geheel in mindering gebracht het loon, dat de werknemer geniet zonder hiervoor te werken, alsmede inkomsten wegens loonderving of verband houdende met de beëindiging van een dienstbetrekking, voor zover dit loon of deze inkomsten betrekking hebben op de periode, waarover hij recht heeft op uitkering ingevolge deze wet.

2. Op de uitkering worden voor een gedeelte, gelijk aan het percentage van het dagloon waarnaar de uitkering is berekend, in mindering gebracht de inkomsten uit arbeid, door de werknemer verricht in de periode, waarover hij recht heeft op uitkering ingevolge deze wet.

3. De in de vorige leden genoemde inkomsten worden op de uitkering niet in mindering gebracht, voor zover zij door de werknemer reeds vóór het intreden van zijn werkloosheid werden genoten naast de inkomsten uit het beroep, waarin hij werkloos is.

4. Betreffende het in de vorige leden bepaalde worden door Onze Minister, de centrale commissie gehoord,

- a. nadere regelen gesteld;
- b. voor bijzondere gevallen regelen gesteld, waarbij van de vorige leden kan worden afgeweken.

Artikel 18. De uitkering gaat niet eerder in dan op de dag van indiening van de aanvraag, tenzij voldoende termen aanwezig zijn de uitkering op een vroegere dag te doen ingaan. Over de vraag of er voldoende termen aanwezig zijn om de uitkering meer dan één week tevoren te doen ingaan, hoort het gemeentebestuur de commissie.

Artikel 19. Tenzij het op grond van paragraaf 1 op een vroeger tijdstip is geëindigd, eindigt een ingevolge artikel 9 geldend recht op uitkering twee jaren na de dag, waarop de uitkering is ingegaan, of, indien het ingevolge het vierde lid van dat artikel is herleefd, even zoveel dagen later als de onderbreking heeft geduurd.

§ 3. De behandeling van de aanvraag en de beslissing ter zake van de uitkering

Artikel 20. De uitkering wordt door de werknemer aangevraagd bij het gemeentebestuur van de gemeente, bedoeld in artikel 12. De aanvraag geschiedt op een formulier, waarvan de inhoud moet voldoen aan door Onze Minister te stellen eisen.

Artikel 21. 1. Het gemeentebestuur onderzoekt de juistheid en volledigheid van de in het formulier vermelde gegevens en stelt zo nodig een onderzoek in naar andere gegevens, die voor de beoordeling van de aanvraag noodzakelijk zijn.

2. Indien het gegronde vermoeden bestaat, dat de werknemer blijvend arbeidsongeschikt is, raadpleegt het gemeentebestuur een medicus.

3. In verband met het in het eerste lid bedoelde onderzoek kan het gemeentebestuur de aanvrager horen of doen horen en hem verplichtingen opleggen.

Artikel 22. Het gemeentebestuur wint ten aanzien van iedere aanvraag schriftelijk het oordeel van het arbeidsbureau in omtrent de vraag, of zich een omstandigheid als bedoeld in artikel 14, eerste lid, onder *e* tot en met *i*, voordoet.

Artikel 23. Indien het arbeidsbureau naar aanleiding van het in het vorige artikel bepaalde aan het gemeentebestuur mededeelt, dat zich een omstandigheid als bedoeld in artikel 14, eerste lid, onder *e* tot en met *i*, voordoet, hoort het gemeentebestuur, alvorens inzake de uitkering te beslissen, de commissie.

Artikel 24. 1. Het gemeentebestuur brengt zijn beslissing op de aanvraag schriftelijk ter kennis van:

- a. de werknemer en
- b. de commissie, indien deze over de aanvraag advies heeft uitgebracht.

2. De in het eerste lid, onder *a*, bedoelde kennisgeving vermeldt mede:

- a. in geval van toewijzing van de aanvraag, de grondslagen van de berekening van de uitkering;
- b. in geval van afwijzing van de aanvraag, een korte aanduiding van de grond van afwijzing;
- c. de bevoegdheid van de aanvrager om, overeenkomstig het in artikel 31 bepaalde, door middel van een bezwaarschrift aan het gemeentebestuur herziening van de beslissing te vragen, zomede de termijn waarbinnen dit dient te geschieden.

3. De in het eerste lid, onder *b*, bedoelde kennisgeving vermeldt mede:

- a. het in het tweede lid onder *a* dan wel onder *b* bepaalde;
- b. indien de beslissing niet in overeenstemming is met het advies van de commissie, de redenen daarvan.

Artikel 25. De werknemer is verplicht wekelijks schriftelijk opgave te doen van de door het gemeentebestuur voor de toepassing van deze wet verlangde gegevens. Het gemeentebestuur verstrekt hem daartoe regelmatig een formulier, waarvan de inhoud moet voldoen aan door Onze Minister te stellen eisen.

Artikel 26. 1. Het gemeentebestuur onderzoekt regelmatig of de gegevens, welke van belang zijn voor het beoordelen van het recht op uitkering en van de hoogte daarvan, ongewijzigd zijn gebleven. Artikel 21, derde lid, is van overeenkomstige toepassing.

2. Indien het gegronde vermoeden bestaat, dat de werknemer blijvend arbeidsongeschikt is, alsmede in geval van arbeidsongeschiktheid van enigszins lange duur en in andere daarvoor in aanmerking komende gevallen, raadpleegt het gemeentebestuur een medicus.

3. Indien het arbeidsbureau desgevraagd of uit eigen beweging aan het gemeentebestuur mededeelt, dat zich een omstandigheid als bedoeld in artikel 14, eerste lid, onder *e* tot en met *i*, voordoet, hoort het gemeentebestuur, alvorens inzake de uitkering te beslissen, de commissie.

4. Ten aanzien van een nieuwe beslissing inzake de uitkering is artikel 24 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 27. 1. Een beslissing tot toekenning van een uitkering wordt door het gemeentebestuur in het nadeel van de belanghebbende slechts dan met terugwerkende kracht gewijzigd:

a. indien de uitkering door toedoen van de belanghebbende ten onrechte of tot een te hoog bedrag is toegekend;

b. indien de wijziging haar grond vindt in de omstandigheid, dat de belanghebbende na de toekenning van de uitkering over dezelfde periode inkomsten als bedoeld in artikel 13, eerste lid, onder b, c, d en f, en artikel 17 heeft genoten.

2. Indien het gemeentebestuur gronden aanwezig acht om in de gevallen, bedoeld in het vorige lid, van wijziging met terugwerkende kracht af te zien, hoort het alvorens te beslissen de commissie.

§ 4. Uitbetaling van de uitkering

Artikel 28. 1. De uitbetaling van de uitkering geschiedt door het gemeentebestuur.

2. Het gemeentebestuur is bevoegd de uitbetaling van de uitkering aan een werknemer, die lid is van een vakvereniging, behorende tot een krachtens artikel 7, tweede lid, onder b, door Onze Minister aan te wijzen algemeen erkende centrale organisatie van werknemers, over te dragen aan die vakvereniging, indien deze laatste hierom verzoekt en de werknemer hiertegen geen bezwaar maakt.

3. De in het vorige lid bedoelde overdracht laat de aansprakelijkheid van de gemeente voor de uitbetaling onverlet.

Artikel 29. Ten aanzien van het in ontvangst nemen van een uitkering ingevolge deze wet en het verlenen van kwijting voor de betaling hiervan, wordt een minderjarige met een meerderjarige gelijkgesteld. Indien zijn wettelijke vertegenwoordiger zich tegen betaling aan de minderjarige schriftelijk bij het gemeentebestuur verzet, geschiedt de betaling aan de wettelijke vertegenwoordiger.

Artikel 30. 1. De uitkering ingevolge deze wet is voor vierde deel niet vatbaar voor vervreemding, verpanding, benening, beslag, waaronder begrepen faillissementsbeslag, of voor schuldvergelijking, behoudens voor zover zulks dient tot verhaal van onderhoud, waartoe de werknemer wettelijk is gehouden, of in het geval, bedoeld in artikel 27, eerste lid, tot terugvordering van ten onrechte genoten uitkeringen.

2. Volmacht tot ontvangst van uitkering, onder welke vorm of welke benaming ook door de werknemer verleend, is steeds herroepelijk.

3. Elk beding, strijdig met enige bepaling van dit artikel, is nietig.

HOOFDSTUK IV

Herziening en beroep

§ 1. Herziening

Artikel 31. 1. Degene, die bezwaar heeft tegen een beslissing van het gemeentebestuur inzake zijn aanspraak op uitkering ingevolge deze wet, kan herziening hiervan vragen.

2. De herziening wordt gevraagd binnen vier weken na de dag, waarop de betrokkene van de bestreden beslissing redelijkerwijs heeft kunnen kennis dragen, en wel door het indienen bij het gemeentebestuur van een door hem ondertekend bezwaarschrift, houdende de gronden waarop het bezwaar berust.

Artikel 32. Het gemeentebestuur doet het bezwaarschrift binnen een week na de dag van ontvangst, vergezeld van de daarop betrekking hebbende stukken, toekomen aan de commissie, welke hierover binnen drie weken advies uitbrengt.

Artikel 33. 1. Het gemeentebestuur deelt zijn beslissing op het bezwaarschrift binnen een week na ontvangst van het advies der commissie schriftelijk aan de aanvrager mede onder vermelding van de gronden, waarop de beslissing berust.

2. De mededeling, bedoeld in het vorige lid, vermeldt tevens de naam en het adres van het college, waarbij ingevolge het volgende artikel beroep kan worden ingesteld, alsmede de termijn van beroep.

§ 2. Beroep

Artikel 34. 1. Van een beslissing op een bezwaarschrift staat voor de aanvrager beroep open.

2. Over dit beroep wordt geoordeeld door de raden van beroep en de Centrale Raad van Beroep, bedoeld in de Beroepswet.

HOOFDSTUK V

Voorzieningen ter bevordering van de arbeidsgeschiktheid

Artikel 35. 1. In de daarvoor in aanmerking komende gevallen bevordert het gemeentebestuur, dat de werknemer, die uitkering ingevolge deze wet ontvangt, gebruik maakt van voorzieningen, welke strekken tot vergroting van arbeidsgeschiktheid of tot opnemings in het arbeidsproces.

2. Het gemeentebestuur kan, de commissie gehoord, met het oog op het in het vorige lid bepaalde omtrent de werknemer het advies van een medicus, beroepskeuze-adviseur of psycholoog inwinnen.

Artikel 36. 1. Indien de omstandigheden daarvoor gronden opleveren, organiseert het gemeentebestuur, na verkregen overeenstemming met de commissie en in samenwerking met de ten deze in aanmerking komende organen, sociaal-cultureel werk ter bevordering van de arbeidsgeschiktheid van werknemers, die uitkering ingevolge deze wet ontvangen.

2. Met toestemming van het gemeentebestuur, de commissie gehoord, kan het sociaal-culturele werk zich mede uitstrekken tot personen, die uitkering ingevolge de Werkloosheidswet ontvangen.

HOOFDSTUK VI

De rijksconsulent

Artikel 37. 1. Er zijn rijksconsulenten voor complementaire sociale voorzieningen.

2. Met betrekking tot de uitvoering van deze wet hebben de rijksconsulenten tot taak:

- a. de gemeentebesturen voor te lichten en te adviseren;
- b. Onze Minister van inlichting te dienen.

3. De rijksconsulenten treden niet in de controle, die krachtens artikel 265bis van de gemeentewet wordt uitgeoefend.

4. De in dit artikel omschreven taken van de rijksconsulenten kunnen mede worden verricht door de aan hen toegevoegde ambtenaren.

Artikel 38. 1. De rijksconsulenten en de aan hen toegevoegde ambtenaren ressorteren onder het departement van Onze Minister.

2. Onze Minister bepaalt het aantal rijksconsulenten en stelt hun ambtsgebied vast.

Artikel 39. Door of vanwege het gemeentebestuur worden aan de in het vorige artikel genoemde ambtenaren alle inlichtingen verstrekt, welke zij in verband met de uitoefening van hun taak nodig hebben, en wordt aan hen op hun verzoek inzage verleend van alle ter zake van belang zijnde bescheiden.

HOOFDSTUK VII

Vergoeding van rijkswege aan de gemeente

Artikel 40. Het Rijk vergoedt aan de gemeente:

- a. voor 100 %:

1°. de ingevolge deze wet aan de werknemers verstrekte netto-uitkeringen;

2°. de ter zake van de uitkeringen verschuldigde loonbelasting en premies ingevolge sociale verzekeringswetten;

3°. de op grond van artikel 8 aan leden van de commissie toegekende vacatiegelden en vergoedingen voor reis- en verblijfkosten;

4°. de kosten van medisch advies in verband met het bepaalde in artikel 13, eerste lid, onder a, artikel 21, tweede lid, en artikel 26, tweede lid, alsmede de kosten van advies in verband met het bepaalde in artikel 35, tweede lid, voor zover deze adviezen niet van het arbeidsbureau kunnen worden verkregen;

5°. de kosten van terugvordering van ten onrechte verstrekte uitkeringen, voor zover deze wet zich niet tegen terugvordering verzet;

b. voor 50 %:

1°. de kosten van het sociaal-culturele werk, bedoeld in artikel 36, voor zover deze kosten door het gemeentebestuur worden betaald of vergoed;

2°. het bruto-salaris, vermeerderd met de daarop vallende sociale lasten en eventueel met de kindertoelage, alsmede de reiskosten overeenkomstig de tarieven, welke gelden voor ten behoeve van het Rijk gemaakte reizen, van door het gemeentebestuur uitdrukkelijk voor het verrichten van onderzoek, als bedoeld in artikel 21, eerste lid, en artikel 26, eerste lid, aangewezen personen, voor zover zij aan dit onderzoek een volledige dagtaak hebben;

3°. een door Onze Minister naar billijkheid te bepalen aandeel in de onder 2° genoemde uitgaven, indien de betrokken personen aan het bedoelde onderzoek geen volledige dagtaak hebben.

Artikel 41. 1. Onze Minister stelt regelen inzake het declareren van de in artikel 40 vermelde uitgaven, alsmede inzake het door het gemeentebestuur verstrekken van nadere gegevens, welke op deze uitgaven betrekking hebben, waaronder een verklaring van de deskundige of deskundigen, belast met de krachtens artikel 265bis van de gemeentewet voorgeschreven controle, omtrent de juistheid van de bedoelde gegevens.

2. Indien de in het vorige lid bedoelde verklaring geen zekerheid omtrent de in artikel 40 vermelde uitgaven van de gemeente biedt, kan Onze Minister van het gemeentebestuur de aanvullende gegevens verlangen, die hij voor de beoordeling van de gedeclareerde uitgaven behoeft.

Artikel 42. 1. Onze Minister kan een vergoeding geheel of gedeeltelijk weigeren en een reeds uitbetaalde vergoeding geheel of gedeeltelijk terugvorderen dan wel verrekenen, indien zij betreft uitgaven welke:

a. hetzij met de bepalingen van deze wet of de voor haar uitvoering gestelde regelen in strijd zijn;

b. hetzij door het gemeentebestuur niet op bevredigende wijze kunnen worden verantwoord.

2. Van een besluit van Onze Minister, als bedoeld in het vorige lid, staat aan het gemeentebestuur binnen twee maanden na de dagtekening van het besluit bij Ons beroep open.

HOOFDSTUK VIII

Het verstrekken van inlichtingen aan het gemeentebestuur

Artikel 43. De werknemer is verplicht aan het gemeentebestuur, dat hem een uitkering heeft toegekend, onverwijld mededeling te doen van elke verandering van feiten en omstandigheden, waarvan hij weet of redelijkerwijs moet vermoeden, dat zij tot intrekking of verlaging van de uitkering aanleiding kan geven.

Artikel 44. 1. Ieder is verplicht aan het gemeentebestuur of een daartoe schriftelijk door het gemeentebestuur gemachtigde persoon de opgaven en inlichtingen te verstrekken, welke voor de uitvoering van deze wet van hem worden verlangd met betrekking tot degene, die in zijn dienst dan wel te zijnen behoeve werkt of gewerkt heeft.

2. De opgaven en inlichtingen moeten, indien dit wordt verzocht, schriftelijk worden verstrekt binnen een door het gemeentebestuur of de persoon, bedoeld in het eerste lid, schriftelijk te stellen termijn.

3. Ieder is verplicht aan het gemeentebestuur of een daartoe schriftelijk door het gemeentebestuur gemachtigde persoon ten behoeve van de uitvoering van deze wet desgevraagd inzage te geven in boeken, bescheiden en andere stukken, voor zover deze betrekking hebben op de arbeid en het loon van een persoon, die in zijn dienst dan wel te zijnen behoeve werkt of gewerkt heeft.

Artikel 45. De uitvoeringsorganen van de sociale verzekeringswetten zijn verplicht aan het gemeentebestuur of aan een daartoe schriftelijk door het gemeentebestuur gemachtigde persoon desgevraagd de inlichtingen te verschaffen, welke dat bestuur, onderscheidenlijk die persoon, ten behoeve van de uitvoering van deze wet nodig acht.

HOOFDSTUK IX

Strafbepalingen

Artikel 46. De werknemer, die niet voldoet aan de verplichting, omschreven in artikel 43, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden.

Artikel 47. 1. Hij die niet voldoet aan de verplichtingen, omschreven in artikel 44, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste een maand of geldboete van ten hoogste honderd gulden.

2. Het maximum van de in het eerste lid genoemde straf wordt verdubbeld in geval van herhaling der overtreding binnen twee jaren, nadat een veroordeling van de schuldige wegens gelijk feit onherroepelijk is geworden.

Artikel 48. Hij die op grond van bij of krachtens deze wet vastgestelde bepalingen gehouden is inlichtingen of gegevens te verstrekken, een aangifte of mededeling te doen of een verklaring af te leggen en daarbij opzettelijk een valse opgave doet, dan wel opzettelijk in strijd met bedoelde gehoudenheid iets verzwijgt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren.

Artikel 49. Hij die op andere wijze dan door het valselijk opmaken of vervalsen van een geschrift, dat bestemd is om tot bewijs van enig feit te dienen, opzettelijk een opgave in strijd met de waarheid doet, zulks met het oogmerk aldus een uitkering of een hogere uitkering ingevolge deze wet te verkrijgen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren.

Artikel 50. De in de artikelen 46 en 47 omschreven strafbare feiten zijn overtredingen. De in de artikelen 48 en 49 omschreven strafbare feiten zijn misdrijven.

HOOFDSTUK X

Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 51. 1. De werknemer, die onmiddellijk vóór de inwerkingtreding van deze wet uitkering ontving ingevolge de Sociale Voorziening (*Stcrt.* 1955, 77) en aan wie met ingang van de dag van bedoelde inwerkingtreding uitkering ingevolge deze wet wordt toegekend, ontvangt gedurende een

onafgebroken periode van ten hoogste twee jaren ten minste het bedrag, dat hij zou hebben genoten, indien de Sociale Voorziening niet was ingetrokken, met dien verstande dat voor de vaststelling van dit bedrag wordt uitgegaan van het loon, waarover de uitkering ingevolge de Sociale Voorziening laatstelijk werd berekend.

2. Artikel 9, derde lid, en artikel 10, tweede lid, juncto artikel 9, derde lid, zijn niet van toepassing op de werknemer, wiens dienstverband of vakopleiding, als in die artikelen bedoeld, reeds vóór de inwerkingtreding van deze wet een aanvang heeft genomen.

Artikel 52. Indien in deze wet geregelde onderwerpen in het belang van een goede uitvoering van de wet nadere regeling behoeven, kan deze geschieden door Onze Minister, de centrale commissie gehoord.

Artikel 53. De door Onze Minister krachtens deze wet gestelde regelen worden in de *Staatscourant* bekend gemaakt.

Artikel 54. Het gemeentebestuur is verplicht statistische gegevens inzake de uitvoering van deze wet te verzamelen en te verstrekken volgens door Onze Minister, de Centrale Commissie voor de Statistiek gehoord, te stellen regelen.

Artikel 55. De Kinderbijslagwet voor loontrekkenden ¹⁾ wordt gewijzigd als volgt:

1. In artikel 7 wordt na het onder *j* bepaalde ingevoegd:
„*jbis*. degene, die krachtens de Wet Werkloosheidsvoorziening uitkering ontvangt;”

2. Artikel 34, lid 4, wordt gelezen als volgt:

„4. De kinderbijslagen, ingevolge deze wet uit te keren aan degenen, die de hoedanigheid van arbeider uitsluitend ontlenen aan het bepaalde in artikel 7, onder *jbis*, of artikel 9,

¹⁾ *Stb.* 1939, 806, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 18 december 1963 (*Stb.* 579).

alsmede de aan de uitbetaling dezer kinderbijslagen verbonden kosten komen ten laste van het Rijk.”

Artikel 56. Het Buitengewoon Besluit Werkloosenzorg, vastgesteld bij Koninklijk besluit van 22 augustus 1944, *Stb.* E 79, wordt ingetrokken.

Artikel 57. Deze wet kan worden aangehaald onder de titel „Wet Werkloosheidsvoorziening”.

Artikel 58. Deze wet treedt in werking met ingang van 1 januari 1965.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven ten Paleize Soestdijk, 10 december 1964.

JULIANA.

De Minister van Sociale Zaken
en Volksgezondheid,

G. M. J. VELDKAMP.

Uitgegeven de zeventiende december 1964.

De Minister van Justitie,
Y. SCHOLTEN.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:
Bijl. Hand. II 63/64, 7736; *Hand. II* 64/65, bladz. 409—424, 426—429;
Bijl. Hand. I 64/65, 7736; *Hand. I* 64/65, bladz.